

خبر
وانگ یی: چین به حمایت از ایران در مقاومت در برابر زور کوبی ادامه می‌دهد

وزیر امور خارجه چین در دیدار با همتای ایران خود تأکید کرد که یکن به حمایت از ایران در صیانت از حاکمیت ارضی و کرامت و مقاومت آن در برابر سیاست قدرت و زورگویی ادامه می‌دهد.

به گزارش ایسنا، «وانگ یی» وزیر امور خارجه چین امروز چهارشنبه گفت که چین به حمایت از ایران در صیانت از حاکمیت ارضی و کرامت آن، مقاومت در برابر سیاست قدرت و زورگویی، دفاع از حقوق و منافع قانونی از طریق مذاکرات سیاسی و پایبندی به اصول همسایگی خوب و دوستی به منظور ارتقای مداوم و توسعه روابط با کشورهای همسایه ادامه خواهد داد.

وانگ این اظهارات را در دیدار با «سید عباس عراقچی» همتای ایرانی خود در چین مطرح کرده است.

عراقچی برای شرکت در نشست شورای وزیران سازمان همکاری شانگهای که در تینجیان برگزار می‌شود به چین سفر کرده است.

وانگ یی گفت که چین و ایران بیش از نیم قرن است که روابط دیپلماتیک دارند و روابط میان دو کشور آزمون تحولات بین‌المللی را تاب آورده و همواره ثبات و توسعه سالم را حفظ کرده است.

او به همتای ایرانی خود گفت: چین مایل است با ایران برای تعمیق اعتماد دوجانبه، تقویت همکاری، توسعه تبادلات، ارتقای توسعه باثبات و طولانی‌مدت روابط چین-ایران همکاری کند. وزارت امور خارجه چین در ادامه با اشاره به اظهارات وزیر امور خارجه چین در این دیدار اعلام کرد: عراقچی از چین برای حمایت باارزش آن از ایران قدردانی کرده و گفت که اراده ایران برای توسعه روابط با چین تزلزل‌ناپذیرتر شده و شراکت جامع راهبردی ایران-چین ظرفیت بزرگ و جنبه‌های گسترده‌ای دراد.

عراقچی در این دیدار بیان کرد: ایران از عملکرد ایران در ریاست گردشی سازمان همکاری شانگهای و تدارک مقدمات نشست تینجیان حمایت می‌کند و مایل است تبادلات بلندپایه میان دو کشور را تقویت کند، همکاری سودمند دوجانبه را عمق بیشتری ببخشد و به حمایت قاطعانه از یک‌دیگر با چین ادامه دهد.

در بیانیه وزارت امور خارجه چین مطرح شد: دو طرف درباره مسئله هسته‌ای ایران نیز تبادل نظر کردند. عراقچی تصریح کرد که ایران مشخصاً تسلیحات هسته‌ای تولید نکرده و در عین حال، از حق مشروع خود برای استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای نیز صرف‌نظر نکرده است.

وزیر امور خارجه ایران در این راستا گفت: ایران مایل است در اسرع وقت و در مبنای احترام برابر به یافتن راهکاری سیاسی برای مسئله هسته‌ای ایران با تمامی طرفین وارد مذاکره و رایزنی شود. وانگ یی در این باره گفت: چین همواره با استفاده از زور یا تهدید به زور مخالف بوده و از حل‌وفصل اختلافات از طریق گفتمان و رایزنی توجیه کار کرده است. چین برای تعهد ایران نسبت به تولید نکردن تسلیحات اتمی اهمیت قائل است، به حق ایران برای استفاده از انرژی صلح‌آمیز هسته‌ای احترام می‌گذارد، قدردان تلاش‌های ایران در راستای صلح به روش‌های دیپلماتیک است، از ایران در حفظ شتاب گفت‌وگوها با تمامی طرفین حمایت می‌کند و حاضر است نقش سازنده‌ای در پیشبرد حل‌وفصل مسئله هسته‌ای ایران و ثبات غرب آسیا ایفا کند.

درگیری‌های خشونت‌بار دروزی‌ها و بادیه‌نشینان در سوریه که به دخالت عناصر جولانی و حملات هوایی رژیم صهیونیستی منجر شد، بازتابی از چالش‌های امنیتی حاکمان جدید سوریه در تحکیم اقتدار مرکزی است.

به گزارش ایسنا، رسانه آمریکایی در مطلبی به بررسی موج جدیدی از خشونت‌های خونین در جنوب سوریه پرداخته و نوشته‌است که در این درگیری‌ها، بیش از ۱۰۰ نفر کشته شده‌اند.

روزنامه «نیویورک‌تایمز» می‌نویسد: درگیری‌ها عمدتاً بین بادیه‌نشینان و «دروزی‌ها» در استان «سویدا» رخ داده و یکی از مرگبارترین نازارمی‌های فرقه‌ای در سال‌های اخیر را رقم زده است. این تنش‌ها به‌روشنی ضعف دولت جدید سوریه به سرکردگی «ابومحمد الجولانی» در اعمال حاکمیت در سراسر کشور را برجسته‌می‌سازد.

نیویورک‌تایمز اشاره می‌کند که آغاز درگیری به حمله و سرقت از یک مرد دروزی توسط اعضای یک قبیله بادیه‌نشین در بزرگراه اصلی سویدا بازمی‌گردد. این واقعه، به گزارش نهاد ناظر حقوق بشر سوریه مستقر در بریتانیا، باعث سلسله‌ای از حملات و آدم‌ربایی‌ها میان نیروهای دروزی و گروه‌های مسلح بادیه‌نشین شد که برخی از آن‌ها به دار و دسته جولانی نزدیک هستند. با تشدید بحران، عناصر جولانی روز دوشنبه به منطقه اعزام شدند. اما به نوشته این گزارش، با توجه به بی‌اعتمادی عمیق نیروهای دروزی نسبت به دولت جدید، بسیاری از آن‌ها تصور کردند که ارتش برای حمایت از عشایر بدوی آمده است. در نتیجه، نیروهای دروزی برای مقابله با این عناصر بسیج شدند و درگیری‌های

از زمانی که ترامپ در تریبون عمومی اعلام کرد«جنگ تمام شده و نوبت صلح است» بیست روز گذشته، اما برگه‌هایی که امروز روی میز مذاکرات قرار دارند، هیچ شباهتی به تصویر ساده‌سازی‌شده ترامپ از دیپلماسی ندارند. در حالی که در پنج دور نخست گفت‌وگوها (از مسقط تا یم) مباحث اصلی حول سطح و دامنه غنی‌سازی اورانیوم در ایران می‌چرخید، اکنون میدان مذاکره تحت تأثیر بازی «خواسته‌های نیابتی» است که ظاهرًا ابتکار عمل را به تل آویو سپرده است. حداقل در ظاهر (غیر از موضوعاتی که از سوی ویتکاف ممکن است طرح شده باشد) خواسته‌ها و خطوط قرمز، نه از سوی ترامپ، که با مداخله مستقیم نتانیاهو رسانه‌ای می‌شوند؛ امری که نشان می‌دهد میز مذاکره نه صرفاً مکان تقابل ایران و آمریکا، بلکه صحنه‌ای چندلایه با گویندگان متکثر و هدف‌های متعارض است.

***پاک کردن صورت مسئله دوقطبی اسرائیل- آمریکا**
در چنین فضایی، دریافت ایران از گفت‌وگو نمی‌تواند همچون پنج دور گذشته باقی بماند. نخستین بازیبنی ضروری، بازشناسی رابطه آمریکا و اسرائیل در این میدان تازه است. تصور تمایز میان این دو بازیگر، یا دقیق‌تر، استمرار تمایزننگاری عامدانه از سوی برخی محافل داخلی، به‌ویژه در خلال مذاکرات قبلی، حالا می‌تواند گمراه کننده باشد. اگر روزگاری شکاف احتمالی میان ترامپ و نتانیاهو به عنوان نقطه‌ای برای فشار یا مانور رسانه‌ای تلقی می‌شد، امروز چنین فرضی بیش از آن‌که واقع‌گرایانه باشد، نشانه‌ای از «سیگنال‌دهی معیوب» در سیاست خارجی است؛ اشتباهی تحلیلی که می‌تواند کل استراتژی تهران را به بیراهه ببرد.

این تصور که اسرائیل استراتژی مستقلی از ایالات متحده دنبال می‌کند، در گذشته نه تنها در غرب که حتی در برخی محافل در تهران نیز طرفدار داشت، بخصوص در دوره‌ای که رسانه‌ها تلاش کردند تنش‌های ظاهری میان نتانیاهو و ترامپ را بزرگنمایی کنند و بر اساس آن، استراتژی ایران را به سمت بهره‌برداری از این شکاف سوق دهند. اما واقعیت پس از سفر نخست‌وزیر اسرائیل به کاخ سفید و مواضع صریح ترامپ در حمایت کامل از خواسته‌های تل آویو، چیز دیگری بود. از آن پس، تحلیل دوم که از ابتدا با شک و تردید به امکان جدایی مسیرهای تل آویو و واشگتن می‌نگریست، برجسته شد، تحلیل‌هایی که می‌گفتند ترامپ و نتانیاهو، به‌رغم تفاوت‌های شخصیتی، دو روی یک سکه‌اند؛ هم‌راستا، هم‌فق و در بسیاری موارد، همدستور.

حمله آمریکا به تأسیسات اتمی ایران در خلال جنگ و سکوت هماهنگ‌شده اسرائیل پس از آن، حالا دیگر جای تردیدی باقی نگذاشته که در این میدان، تفکیک

اسرائیل از آمریکا، نوعی ساده‌سازی خطرناک است. این‌جاست که تهران ناچار است دو خطای استراتژیک را کنار بگذارد؛ نخست، بازی روانی با ترامپ به قصد تأثیرگذاری بر اقتدار او در برابر اسرائیل و دوم، امید بستن به بازیگران حاشیه‌ای که یا ظرفیت اثرگذاری ندارند، یا نخوستانه‌اند نقشی فعال در زمین بازی ایران ایفا کنند.

ارزیابی تاثیر بازیگران فعال

از این منظر، پندار سیاست‌سازان ایرانی درباره چین و روسیه نیز نیازمند بازنگری است. برخلاف تصویرهایی که رسانه‌های داخلی گاه بر اساس انتظارات سیاسی ترسیم می‌کنند، نه یکن و نه مسکو در وضع فعلی میل چندانی به بازی‌گری فعال در پرونده تهران-واشگتن ندارند. درگیر جنگ تعرفه‌ای با آمریکا و مسئله

ارزیابی تهران از نقش بازیگران جهانی تغییر می‌کند؟

بازتعریف دیپلماشسی ایران، پس از جنگ

امید محسنی - ایران پس از جنگ دوازده‌روزه با اسرائیل، اکنون در فضایی از دیپلماسی بی‌ثبات ایستاده است. آتش‌پس فعلی، نه صلحی با هویت حقوقی، بلکه «دوقفعای بدون شناسنامه» است؛ مکتبی شکننده که نه از جنس مصالحه به شمار می‌آید و نه نشانی از فروکش کردن تنش در خود دارد. پرسش مهم این نیست که ایران چه واکنشی به بازگشت احتمالی جنگ نشان خواهد داد، بلکه باید پرسید در غیاب یک چشم‌انداز روشن از صلح، دیپلماسی ایرانی به چه سوی خواهد رفت؟

تایوان، تمایلی به افزودن بحران جدید به میز خود ندارد. روسیه نیز در آستانه جنگی تمام‌عیار با اوکراین و مواجهه با فشارهای تحریمی غرب، سیاستی مبتنی بر کاهش هزینه‌های جانبی را در پیش گرفته است. در این میانه نقش اروپا در فعال‌سازی مکانیسم ماشه و گروکشی مذاکرات ایران و آمریکا با طعم تسلیم نیز عیاران تحلیل را افزایش می‌دهد که تهران روی گسل‌های بزرگی در عرصه دیپلماسی قرار گرفته است.

این گسل‌ها از یکسو فرایند تصمیم در داخل را با توجه به نگرش‌های کاملاً سنتی با مشکل مواجه می‌کند، از سوی دیگر تهران را در بازی مهلت‌گذاری و زمان‌بندی فاش‌مرحله‌ای قرار می‌دهد.

تصمیم بر اساس ارزیابی واقع‌گرایانه

در نتیجه، صحنه دیپلماسی پیش‌روی ایران، شبیه

صحنه فشرده‌ای از بازی شطرنج است؛ اما نه با خانه‌هایی باز و امکان تحرک زیاد. خانه‌های کوچک و فشرده، تصمیم‌گیری را دشوارتر و خطا را پرهزینه‌تر کرده‌اند. از همین‌روست که مشورت‌های جانبی و امید به میانجی‌گری دیگر کشورها، کارایی سابق را ندارند و در این میدان خاص، ممکن است خود به عاملی برای سنگینی کفه ریسک‌ها بدل شود.

ایران اما در بزرگه‌های سخت بارها نشان داده است که می‌تواند با ترکیب هوشیاری استراتژیک، درک درست از معادلات جهانی و پرهیز از تحلیل‌های خیال‌پردازانه غیررسمی، راه عبور خود را بسازد. اما این بار، عبور از بحران نه با اتکا به حاشیه‌ها، که با تکیه بر تصمیم‌های سخت، مستقل و واقع‌گرایانه ممکن خواهد بود.

سایه خالد اسلامبولی از روابط تهران-قاهره کنار رفت

حوزه کشورهای عربی و منطقه نشانه‌هایی از اراده مشترک برای بهبود روابط دیده می‌شود. سیدعباس عراقچی در سیزدهم خردادماه ۱۴۰۴، برای سومین بار در طول دوره وزارت خود به مصر سفر کرد تا درباره مسائل منطقه‌ای، از جمله موضوع فلسطین، و همچنین روابط دوجانبه گفت‌وگو کند. وی در نشست خبری مشترک با بدر عبدالعاطی، همتای مصری خود، تأکید کرد که «ایران و مصر دو کشور بزرگ با تمدن‌های ریشه‌دار هستند و نقش مهمی در صلح و امنیت منطقه ایفا می‌کنند.» او همچنین اظهار داشت که «هیچ مانعی برای توسعه روابط دوجانبه وجود ندارد و موانع باقی‌مانده نیز به‌زودی برطرف خواهند شد.» یکی از ابتکارات قابل توجه در این سفر، دیدار عراقچی با وزرای خارجه پیشین مصر، از جمله عمرو موسی، نبیل فهمی، و محمد العرابی، در فضایی غیررسمی در یکی از رستوران‌های قاهره بود. این دیدار نشان‌دهنده تلاش ایران برای ایجاد گفت‌وگوهای چندجانبه و کاهش حساسیت‌های تاریخی است.

با آغاز حمله نظامی رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران، وزیر امور خارجه مصر به نمایندگی از قاهره، سلسله اقدامات دیپلماتیکی را در جهت حمایت از تهران و ایجاد اجماعی منطقه‌ای علیه این تجاوز آشکار آغاز کرد. صدور بیانیه مشترک ۲۱ کشور اسلامی عربی، سه روز پس از آغاز جنگ که حملات اسرائیل را نقض آشکار اصول منشور سازمان ملل متحد دانستند، در حالی که برخی کشورهای حاضر در لیست امضاکنندگان، مانند امارات و بحرین که روابط دیپلماتیک با اسرائیل دارند از جمله ابتکارانی بود که وزیر امور خارجه مصر در شکل‌گیری آن نقشی قابل توجه ایفا کرد.

سیدعباس عراقچی ۵ تیرماه در جریان حضور در برنامه گفت‌وگوی ویژه خبری در پاسخ به سوالی در خصوص آخرین وضعیت احیای کامل روابط ایران و مصر گفت: «رابطه‌ای که ما الآن با مصر داریم، از رابطه با بسیاری از کشورهایی که با آن‌ها رابطه دیپلماتیک داریم، بهتر است. با این‌ها رابطه دیپلماتیک مثلاً نداریم اما میزان رفت و آمد ما و میزان همکاری ما حتی در قضایای جنگ، آنقدری که وزیر امور خارجه مصر با من تماس داشته، شاید باقی‌وزرا نداشته‌اند و برای ما این مهم است که با مصر به عنوان یک کشور بزرگ اسلامی و تأثیرگذار در منطقه کار کنیم، همکاری داشته باشیم و تعامل داشته باشیم. اینکه رابطه کی برقرار شود و رسمی شود، ما عجله نداریم و به عهده خود مصری‌ها گذاشته‌ایم»

گزارش آسوشیتدپرس از جزئیات توافق تروئیکای اروپا درباره ایران

دیپلمات‌های غربی مدعی‌اند، انگلیس، فرانسه و آلمان توافق کرده‌اند که اگر تا پایان ماه اوت پیشرفت ملموسی در توافق با ایران بر سر برنامه هسته‌ای آن حاصل نشود، تحریم‌های سازمان ملل علیه ایران را بازگردانند.

به گزارش ایسنا، به گفته دو مقام آمریکایی و دو دیپلمات اروپایی که خواستند نامشان فاش نشود، سفرای سه کشور انگلیس، فرانسه و آلمان در سازمان ملل روز سه‌شنبه در دفتر نمایندگی آلمان با یکدیگر دیدار کردند تا در مورد توافق احتمالی با ایران و یا اعمال مجدد تحریم‌ها علیه این کشور گفت‌وگو کنند.

مقامات آمریکایی همچنین گفتند که این موضوع در تماس تلفنی روز دوشنبه بین «مارکو رابویو» وزیر امور خارجه ایالات متحده و وزرای امور خارجه این سه کشور نیز مطرح شد. وزارت امور خارجه آمریکا روز سه‌شنبه پس از این تماس تلفنی اعلام کرد که این چهار نفر درباره اطمینان از عدم دستیابی ایران به سلاح هسته‌ای صحبت کرده‌اند.

انگلیس، فرانسه و آلمان بخشی از توافق هسته‌ای ۲۰۱۵ با ایران، موسوم به برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) هستند که منجر به محدودیت برنامه هسته‌ای تهران در ازای لغو تحریم‌های این کشور شد، توافقی که «دونالد ترامپ» رئیس جمهور آمریکا، در دوره اول ریاست جمهوری خود در سال ۲۰۱۸ به‌طور یکجانبه ایالات متحده را از آن خارج کرد.

تروئیکای اروپا طبق این توافق می‌توانند با استفاده از بندی در آن که تحت عنوان مکانیسم ماشه شناخته می‌شود، تحریم‌های سازمان ملل علیه ایران را بازگردانند.

«ژان نوتل بارو» وزیر امور خارجه فرانسه روز سه‌شنبه مدعی شد که سه کشور اروپایی حق دارند تحریم‌ها را دوباره اعمال کنند.

وزارت امور خارجه فرانسه در بیانیه‌ای پس از نشست وزرای امور خارجه اتحادیه اروپا در بروکسل اعلام کرد: بارو در مورد ایران، بر اولویت از سرگیری مذاکرات برای ایجاد یک چارچوب بلندمدت برای برنامه هسته‌ای ایران تأکید کرد. فرانسه، آلمان و بریتانیا بدون تعهد قابل تأیید از سوی ایران تا حداکثر پایان ماه اوت حق دارند، تحریم‌های سازمان ملل را که ۱۰ سال پیش لغو شده بودند، دوباره اعمال کنند.

بنابر گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس، دیپلمات‌ها جزئیات توافق مورد نظر میان تروئیکای اروپایی را ارائه نکردند.

«سید عباس عراقچی» وزیر امور خارجه ایران در عده‌های اخیر گفت که تهران در صورت تضمین آمریکا به تأسیسات هسته‌ای خود، از سرگیری مذاکرات هسته‌ای با ایالات متحده را خواهد پذیرفت. او گفت که باید «تضمین محکمی مبنی بر عدم تکرار چنین اقداماتی وجود داشته باشد» و تأکید کرد که «حمله به تأسیسات هسته‌ای ایران، دستیابی به یک راه حل را دشوارتر و پیچیده‌تر کرده است».

بورل:

اروپا اجازه داده نسل‌کشی در غزه ادامه یابد

مسئول پیشین سیاست خارجی اتحادیه اروپا تأکید کرد: اروپا تصمیم گرفته است که جنایات جنگی مداوم اسرائیل را مجازات نکند و اجازه دهد که نسل‌کشی غزه ادامه یابد.

به گزارش ایسنا، «جوژپ بورل» مسئول پیشین سیاست خارجی اتحادیه اروپا با انتشار پیامی در شبکه اجتماعی ایکس از عدم تصمیم‌گیری شورای اروپا درباره نقض قوانین حقوق بشر در غزه توسط رژیم صهیونیستی به شدت انتقاد و تأکید کرد که اروپا با این کار، اجازه ادامه نسل‌کشی در غزه را می‌دهد. بورل نوشت: شورای اتحادیه اروپا دیروز نتوانست در مورد نقض بند حقوق بشر «توافقتنامه همکاری» توسط اسرائیل تصمیمی بگیرد. اما این خود یک تصمیم است؛ اروپا تصمیم می‌گیرد که جنایات جنگی مداوم اسرائیل را مجازات نکند و اجازه می‌دهد نسل‌کشی غزه بدون وقفه ادامه یابد.

ده‌ها کشته در ۲ روز؛ در سوریه چه می‌گذرد؟

درگیری دوباره در سوریه

نیویورک‌تایمز اشاره می‌کند که جولانی و برخی از مقام‌های دولتش پیش‌تر با القاعده ارتباط داشته‌اند.

رسانه آمریکایی همچنین نقش رژیم صهیونیستی را در این درگیری‌ها بررسی کرده است. به نوشته این گزارش، رژیم صهیونیستی ۲ هدف اصلی از دخالت در جنوب سوریه دارد: مهار نیروهای ضدصهیونیست در مرزهای سوریه و محافظت از اقلیت دروزی که با این رژیم روابط نزدیکی دارند.

از زمان فروپاشی حکومت اسد، رژیم صهیونیستی کنترل مناطق تحت نظارت سازمان ملل در جنوب سوریه را به‌دست گرفته، به دمشق نفوذ کرده تا نیروهای ضدصهیونیستی را بازداشت کند و صدها حمله هوایی علیه اهدافی در سراسر سوریه انجام داده است.

مخالفت دروزی‌ها با اقدامات رژیم صهیونیستی

این گزارش می‌افزاید که رژیم اشغالگر از دروزی‌های سوریه به‌عنوان متحدی بالقوه در برابر گروه‌های متخاصم با خود در بلندی‌های جولان استفاده می‌کند. با این حال، بسیاری از رهبران دروزی در سوریه مخالف دخالت رژیم صهیونیستی در امور آن‌ها هستند.

در بخش دیگری از گزارش، نیویورک‌تایمز تأکید می‌کند که این درگیری‌ها سومین موج از خشونت‌های فرقه‌ای در سوریه از زمان سقوط حکومت اسد است. در ماه مارس، درگیری‌هایی در ساحل سوریه آغاز شد که در پی آن بیش از ۱۰۰۰ نفر-عمدتاً از اقلیت علوی - کشته شدند. در ماه مه نیز، بیش از ۳۹ نفر، عمدتاً دروزی، طی ۲ روز در نزدیکی دمشق کشته شدند.

مستقیم آغاز شد. در همین حال، رژیم صهیونیستی نیز با انجام موجی از حملات هوایی علیه مواضع عناصر جولانی، در این درگیری‌ها دخالت کرد.

بدبینی دروزی‌ها به دار و دسته جولانی

نیویورک‌تایمز به نقل از نهاد ناظر حقوق‌بشر سوریه می‌نویسد که در این درگیری‌ها دست‌کم ۱۳۵ نفر طی ۴۸ ساعت کشته شده‌اند، از جمله ۲ کودک. همچنین، این نهاد اعلام کرده است که ۱۹ نفر از قربانیان توسط عناصر جولانی به‌صورت میدانی اعدام شده‌اند. دمشق در پاسخ به این گزارش‌ها، واکنشی نشان نداده است.

این گزارش توضیح می‌دهد که اقلیت مذهبی دروزی که حدود سه درصد از جمعیت سوریه را تشکیل می‌دهند، در طول جنگ ۱۴ ساله، چندین گروه نظامی برای دفاع از خود تشکیل داده‌اند؛ هم در برابر حکومت وقت و هم در برابر گروه‌های افراط‌گرای که آن‌ها را مرتد می‌دانند. این نیروها طی سال‌ها کنترل عملی استان سویدا را در دست داشته‌اند؛ استانی که قلب منطقه دروزی‌نشین و نقطه‌ای راهبردی در مرز اردن و نزدیک به اراضی اشغالی فلسطین به‌شمار می‌رود.

پس از خروج «بشار اسد» از سوریه در دسامبر گذشته، دولت جدید سوریه مذاکراتی را با رهبران دروزی آغاز کرد تا آن‌ها را به ادغام در ارتش جدید ترغیب کند. این روند از نظر مقامات دولت جدید، برای تثبیت اقتدارشان در جنوب کشور حیاتی تلقی می‌شود. با این حال، رهبران دروزی نسبت به وعده‌های جولانی برای حفظ حقوق اقلیت‌ها بدبین هستند.